

Az absztrakció győzelme

„Ha valami nagyon lenyűgözően rejtélyes, az ember nem meri megtenni, hogy ne engedelmeskedjék” – állapítja meg a pilóta, miután a kis herceg másodjára kéri tőle: „Légy szíves, rajzolj nekem egy bárányt...” Valami hasonlót érezhettek azok is, akik az utóbbi pár évben Gubik Korina alkotásaival, illetve a hozzá kapcsolódó felszólítással találkoztak: „Légy szíves, készíts nekem egy képet!” – áll a kis herceg újragondolt mondata a kép mellett. A befogadó pedig kénytelen kilépni a kényelmes vagy kényelmetlen, de mindenképp passzív befogadói magatartásból, és kénytelen meglépni azt a lépést, amelynek sikeréről már oly sokszor fogalmazott meg „ezt én is meg tudnám csinálni”, „ilyet én is tudnék festeni”, vagy számtalan más hasonló jellegű mondatot. A 2017 decemberében megrendezett verbászi kiállítás címe is ezt a képalkotásra invitáló mondatot viselte, jelezve, hogy itt több nyitott mű várja aktív befogadóit. Gubik Korina bátor, határfeszítő kísérletezése meghozza a gyümölcsét, a kiállítóterben készítik a látogatók a képeket, és ennél még fontosabb dolog is történik: a konceptuális művészet be/elfogadása, megértése. Nem keresik már a figurákat, tájakat, érthetővé válnak a letisztult, szegényes szín-, de annál gazdagabb anyaghasználattal készült művek. Elmondása szerint Korina nem szokványos festészeti alapanyagokkal dolgozik, mint például a fa, fém, szög, homok, rizs, zsákok, talált tárgyak... Ezek közül néhány, mint például a fa vagy a szög nagyon is fontos, nélkülözhetetlen alapanyag, ám általában olyan pusztán mellékes, járulékos része a festménynek, amellyel nem találkozik a befogadó. Gubik Korina ezeknek a járulékos tárgyaknak kölcsönöz új jelentést, amikor azokat festményeinek fő tartalmi-formai szereplőivé emeli, amely újítása miatt művészetét pedig napjaink egyik legkiemelkedőbb informel művészeteként jellemezhetjük.

2014 óta a Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium tanáraként is igyekszik a megszokott formaiságtól szabadulni, bátran helyezi át óráinak színhelyét a közös műteremből a Zentai Városi Múzeum képtárába, hiszen fontosnak tartja, hogy tanítványai, de ő maga is mélyebb ismeretet szerezzen a vajdasági képzőművészeti örökségről, így például Ács József, Petrik Pál vagy Benes József művészetéről. Ezeket az ismereteket később termékenyen építi be egy-egy alkotásába, és hasonló munkára ösztönzi tanítványait is.

2009-től 2016-ig a Vajdasági Képzőművészek Egyesületének galériájában szervezői feladatokkal foglalkozik, az egyesületnek maga is tagja 2008-tól. Egy évvel korábban szerez diplomát az újvidéki Művészeti Akadémia festészeti szakán. Ezeket a tapasztalatokat mozgósítja, amikor Zentára költözve a kiállítótér hiányát tapasztalja, és lendületes határozottságával célba veszi a város központjában található üres üzlethelyiségeket, és új tartalommal tölti meg őket.

Az a létbátorság, amellyel Gubik Korina alkot, tanít, szervez, méltóvá teszi őt a 2017. évi Forum Képzőművészeti Díjra.

Elhangzott 2018. december 12-én Újvidéken, a Forum Képzőművészeti Díj átadásán.

Számunk szerzői

- BORDÁS Győző (1948) prózaíró, szerkesztő
CVIJANOV Dorottya (1990) műfordító
DARABOS Enikő (1975) prózaíró, irodalomkritikus
DEBRECZENY György (1958) könyvtáros, költő
DUDÁS Robert (1997) prózaíró
FARAGÓ Kornélia (1956) irodalomtörténész, kritikus, egyetemi tanár, szerkesztő
FEHÉR Miklós (1994) prózaíró
GUBIK Korina (1983) képzőművész
HEINERMANN Péter (1953) könyvtáros, hungarológus
JÓDAL Kálmán (1967) prózaíró
KOPICL, Vladimir (1949) költő, esszéíró, kritikus, műfordító
KOVÁCS SMIT Edit (1978) költő
LENKES László (1979) műfordító
NOVAK, Kristian (1979) prózaíró
RAJSLI Emese (1966) műfordító, szerkesztő
ŠEHIC, Faruk (1970) költő, prózaíró
SZARKA MÁNDITY Krisztina (1984) művészettörténész, muzeológus
TERÉK Anna (1984) költő, drámaíró, műfordító
VOJNOVIĆ, Goran (1980) prózaíró, költő

